

CASE: LAURA

Denne case bygger på kapitel 3 i bogen *Tinnitus, hyperakusis og misofoni – en grundbog om udredning, rådgivning og behandling*. Læs derfor først kapitel 3, og arbejd derefter med casen.

Casebeskrivelse

Laura på 17 år er blevet henvist af sin praktiserende læge til en privatpraktiserende audiopedagog med videreuddannelse i kognitiv terapi. Laura havde selv fundet ud af, at hun muligvis lider af misofoni, efter at have set andre teenagepiger beskrive, hvordan det er at leve med misofoni på sociale medier. Hun havde derefter selv fundet ud af, at der findes behandling for misofoni hos audiopedagoger i Norge, og kontaktede sin læge for at få en henvisning, så behandlingen kunne blive dækket. Hos lægen beskrev hun sine gener, og hvad hun mente kunne være en mulig diagnose. Lægen kendte ikke til tilstanden, eller hvor man kunne få hjælp, så Laura måtte selv komme med en anbefaling om, hvor lægen kunne sende henvisningen til. Da misofoni endnu ikke er en officiel diagnose, angav lægen følgende ICD-kode:

H93.2 Anden unormal lydopfattelse

Da Laura kommer til audiopedagogen sammen med sin mor, har hun ingen anden dokumentation for, om hun har nedsat hørelse, tinnitus eller hyperakusis. Audiopedagogen starter derfor den første session med at få et overblik over historikken, symptomudviklingen og de følelsesmæssige reaktioner. Moren er med, fordi Laura ønsker det, og fordi moren i lang tid har mærket på egen krop, hvordan det er at have en datter, som ofte har været vred og trukket sig fra sociale sammenhænge og måltider.

I den første session udarbejder audiopedagogen følgende hovedpunkter baseret på Lauras beskrivelse af symptomer, adfærdsmønstre og konsekvenser ved at leve med misofoni:

- Hun fik sine første reaktioner på farens spiselyde, da hun var 9-10 år gammel.
- I starten følte hun generelt ubehag, især ved lyden af knas fra farens mund, senere også nogle gange ved morens spiselyde.
- Efterhånden blev hun så vred under måltider med forældrene, at hun måtte have anden lyd på (som radio i baggrunden) eller høretelefoner med musik.
- De sidste to år har hun næsten ikke spist måltider sammen med sine forældre.
- I skolen har det også været svært for hende at koncentrere sig i timerne, når andre elever fx har tygget tyggegummi eller spist knasende mad.
- Nogle prøver og eksamener er gået dårligere, fordi hun er blevet frustreret og irriteret over andres tygge- og spiselyde og dermed har mistet koncentrationen.
- Hun har forsøgt at tale med sin klasselærer om problemerne, men er ikke blevet mødt med forståelse – snarere med beskeden om, at hun må tage sig sammen.

Under audiopedagogens kortlæggende interview med Laura græder moren. Lauras vrede og fravær fra fælles måltider derhjemme har påvirket hende stærkt. Moren beskriver, at hun i flere år har forsøgt

at begrænse sine lyde mest muligt under måltider og undgået at spise mad i nærheden af Laura for at hjælpe hende med ikke at få reaktioner.

Refleksionsspørgsmål

Forestil dig, at du skal hjælpe Laura videre med hendes vanskeligheder. Reflekter over følgende spørgsmål:

1. Baseret på hovedpunkterne fra det kortlæggende interview – er der andre metoder, du kan bruge til at kortlægge og få overblik over Lauras misofoni?
2. Hvordan kan informationen fra anden kortlægning hjælpe dig i det videre arbejde med misofoni-behandlingen?
3. Hvordan vil du inkludere moren i det videre arbejde med Laura?
4. Hvilken tilpasning vil du anbefale, at Laura skal have i skolen?